

[CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)]
AAN [ROEMER BOOT VAN WESEL (DEN HAAG)]
23-25 MEI 1686
7240

Samenvatting: Huygens stuurt Van Wesel een Franse en Nederlandse vertaling van een Italiaans madrigaal.

Hij heeft deze 's nachts gemaakt in een poging zijn pijnen te vergeten.

Bijlage: 'De l'Italien de Guarini', 'Het selve' (Huygens; gedicht); gedicht van Guarini.

Primaire bron: Den Haag, Kon. Bibl., Hs. KA XLIX, dl. 3, pp. 1117-1119: afschrift brief en bijlagen (apograaf).

Vroegere uitgaven: Jonckbloet 1890, pp. 74-75 (n. 3): volledig, met bijlagen.

— Worp 6, nr. 7240, p. 460: samenvatting.

— Gedichten 8, p. 353: bijlagen volledig.

Namen: Battista Guarini; Pieter Corneliszoon Hooft; Giambattista Marino; Tiberius.

Transcriptie

23 Maji 1686.

Mijnheer,

Dese komt noch uyt het bedde daer UE. mij in gelaten heeft. De meeste pijnen zijn, God danck, over. Maer de swackheyt blijft noch over, insonderheyt aen de handt die meest geleden heeft. Soodat ick mij met een geleende behelpe. In mijne moeyelijcke en slaepeloose nachten heb ick mij somtijds soecken besigh te maecken met yets van ons ambacht op het papier te brengen. Onder anderen heb ick gesocht in 't Nederlandsch ende in Fransch te kleeden een madrigaaltjen van Marino of Guarino, waervan ick de memorie hadde behouden, doordien ick het altoos voor aerdigh hadde aengesien. Sulcx eenigsints hebbe tewege gebragt, ¹datt noch staet te oversien. Hierneffens gaet de copie, daermede ick UE. geern wilde gaende maecken, om oock in de voorschreven twee talen een proeve daerop te doen. Ick pretendere dat UE. mij danck wete voor de besigheyt daeraen ick trachte te koppelen. UE. heeft wel gelesen *negotia Tiberius pro solatio habuit*. Daer is niet beter om quellingen te vergeten, als de sinnen werck te geven, al soude men, seyde de Drost van Muyden met als gecijfferde lange reeckeningen optellen. | 1118 | T'uer beste gelegentheyt sal ick hier antwoord ende bescheyt op verwachten, blijvende altoos, etc.

De Italiaense namen van Batto ende Licori en sijn wij niet gebonden, maer mogen se verdoopen naer welgevallen. 25 May 86, Postdate. | 1119 |

²De l'Italien de Guarino.

Thyris eut une Rose en don de sa Cloris,
Une Rose, je croy cuellie en paradis,
Et comme elle en rougit, ce ne fut autre chose,
Qu'une Rose donnant, ce sembloit, une Rose,
Le berger ne pouvant si bien s'en réjouir,
Qu'il n'en poussast du cœur un amoureux soupir,

1. Jonckbloet 1890: <dan>.

2. Van de gedichten zijn verschillende versies bekend. Hier is de versie uit de brief gevolgd. Zie verder over de andere versies Gedichten 8, p. 353. Het is mij niet duidelijk waaruit zou moeten blijken dat deze brief aan Roemer Boot van Wesel gericht is.

‘Dieux,’ dit-il, ‘fust-il vray que digne je me visse
De recevoir en don la Rose donatrice!’

22 May 1686, *noctu.*

Het selve.

Tijs wierd een versche Roos gegeven van sijn Lijs,
Een Roos, gelove ick schier, gepluckt in ’t paradijs,
En Lijs, in ’t geven kreegh daer sulcken soeten bloos af,
Dat het niet anders scheen, als dat een Roos een Roos gaf
Doe suchte Tijsje en spracke: ‘Oh Lijsje, wierd het waer
Dat ick het gevend roosje eens waerd gevonden waer.’

Eâdem.

Vertaling

[Aan de heer Roemer Boot van Wesel].

23 mei 1686.

Mijnheer,

Deze brief komt nog uit het bed waarin u mij heeft achtergelaten. De meeste pijnen zijn, goddank, over, maar ik ben nog steeds verzwakt, vooral de hand die het meest te verduren heeft gehad. Daarom behelp ik mij met een geleende. In mijn moeizame, slapeloze nachten heb ik af en toe geprobeerd mij bezig te houden met het op papier zetten van ons ambacht. Zo heb ik geprobeerd een madrigaal van [Giambattista] Marino, of [Battista] Guarini, dat ik had onthouden aangezien ik het altijd al fraai vond, in het Nederlands en het Frans te vertalen. Of ik daarin enigszins geslaagd ben, valt nog te bezien. Bijgaand gaat een afschrift, waarmee ik hoop te bewerkstelligen dat u ook in de genoemde twee talen een poging gaat ondernemen. Ik denk dat u mij dankbaar zult zijn voor het werk dat ik probeer hieraan te verbinden. U zult wel hebben gelezen dat ^Lvoor Tiberius werk een troost inhield.¹ Er is niets beters om kwellingen te vergeten dan de zintuigen te laten werken, ook al zou men, zoals de ³drost van Muiden zei, lange rekeningen gaan optellen. Ik zal hier wachten op uw antwoord en reactie, wanneer het u schikt, altijd blijvende, enz.

Aan de Italiaanse namen ‘Batto’ en ‘Licori’ zijn wij niet gebonden, maar we mogen ze naar eigen goeddunken omdopen. 25 mei 1686, Postdatum.

3. Pieter Corneliszoon Hooft.